

## 8 ΜΑΪΟΥ

Ἡ περιώνυμος 7 Ἀπριλίου εὔρα τὸν δῆμιόν της εἰς τὴν 8 Μαΐου.

Ὁ συμπαγὴς ὄγκος τῆς πλειονοψηφίας ἐραχὴν, διεσπάρθη, ἐθρουματίσθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὑπὸ τὰ συντρίμματ' αὐτοῦ ἐτάφησαν οἱ εἰς δυσθέατον ὕψος ἀνελκίζως παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίης πλειονοψηφίας ἀναδιδοσθέντες.

Ὁ δραπέτης τῆς ἐξουσίας ἠσθάνθη νοσταλγίαν ὀκτὼ μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπανείδιστον αὐτοῦ λιποταξίαν. Ἐκλαμβάνων τὴν προεῖαν μακροθυμίαν τοῦ ἔθνους ὡς ἀποκτηνῶσιν, ἔσχε τὸ θάρρος νὰ προυναισθῆ ἐκ νέου ὡς μνηστὴρ τῆς ἀρχῆς. Μετὰ τὸ ἄλμα ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, ἐπεχειρεῖ ἄλλο ἄλμα ἐπὶ μᾶλλον ἀναισχυντον, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τ' ἄνω.

Ἀλλὰ τότε εὐτυχῶς ἡ κρύφα κοχλάζουσα ἀγανάκτησις ἐξεραχῆν, ἡ ἐκπνεύουσα φιλοτιμία ἀνέζησε καὶ ἐπικράθη ἡ ἀναισχυντία καὶ ἀπηλλάγη ὁ τόπος ἀπὸ δευτέρως καὶ καταστρεπτικωτέρως ἐκδόσεως τῆς ἐλευθερίας κωμωδίας.

Ἄς ἀποδίδωσιν ἄλλοι εἰς ὀλιγοψυχίαν καὶ ἰδιοτέλειαν τὴν ἐπελήθουσιν ἀληθῶς ἀπόδοτον μετατροπὴν. Λίσιδοξοῦντες ἡμεῖς τὴν ἀποδίδομεν εἰς τὴν ἀκατάσχετον ἐξεργασίαν τῆς συνειδήσεως. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν ἀπολέσασκεν τὰ πάντα, ὅτι μᾶς ἀπέμεινε καὶ ἡ αἰδώς· διότι καὶ ἡ αἰδώς εἶνε ἀρετὴ καὶ τὸ ἐρύθημα ὑπερ ἐπήνεσεν ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος ὅτε τὸ εἶδε βῆρον τῆς παρείας μεισακίου σημαίνει ὅτι τὸ αἶμα δὲν ἐτελμακτώθη, ἀλλὰ ῥέει ἀκόμη σφριγῶν εἰς τὰς φλέβας.

Ἀποτέλεσμα ἄμεσον τῆς ἐπισήμου ψηφοφορίας τῆς 8 Μαΐου εἶνε ἡ κατὰ τὴν ἐπομένην ἀνάρρησις τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη σχηματισθέντος ὑπουργείου. Δὲν ἐξετάζομεν ἂν οἱ ὅροι ὑφ' οὗς ἐσχηματίσθη τὸ νέον τυῦτο ὑπουργεῖον ἀνταποκρίνωνται πληρέστατα εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς ὑπὲρ ποτα σήμερον ἀπαιτητικῆς κοινῆς γνώμης, δὲν ἐξετάζομεν τὴν ποιότητά τινῶν τῶν στοιχείων αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν ἀπουσίαν ἄλλων ἐγκριτοτέρων ἴσως καὶ καταλλελοτέρων. Ἄς μὴ προδικάζωμεν καὶ ἄς ἀναμείνωμεν. Αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς ἐδημιουργήθη εἶνε ὁμολογουμένως δυσχερόταται· παρακλυθάνει ὡς πρῶτα ἐρείπια καὶ συντρίμματ' αὐτῶν, κολυθωμένην τὴν κυριαρχίαν τοῦ κράτους, λελωθωμένην τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, πενίαν, χρεωκοπίαν, ἀποσύνοψιν. Ἄς ἀρήσωμεν τὸν ἀλάχιστον εἰς αὐτὸ ἐλευθέρων τὴν ὁδὸν ὅπως ἐπιτελέσῃ τὸ βάρυ αὐτοῦ καθήκον.

Ἄλλως τε ἡμεῖς δὲν θεωροῦμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς 8 Μαΐου ὡς νίκην κόμματος κατὰ κόμματος, ὡς φάσιν χυδαίαν τῆς εἰδεχθῶς κομματικῆς διαπάλης. Ἀποδίδοντες εἰς αὐτὴν ὑψηλοτέρην ἐννοίαν τὴν θεωροῦμεν ὡς ἐπίσημον ἀποκήρυξιν τοῦ μέχρι τοῦδε διέποντος ἡμᾶς φύλου συστήματος. Ἡ συντελεσθεῖσα καταστροφὴ ἐμπνέει ἡμῖν τὴν συναίσθησιν ὅτι ὀφείλομεν ὀριστικῶς νὰ ρυθμίσωμεν οὕτως ὡς τὰ καθ' ἡμᾶς ὥστε ν' ἀπορύγωμεν πᾶσαν εἰς τὸ μέλλον θανατηφόρον ὑποτροπὴν. Οἱ κληθέντες νῦν εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν ἔχουσι μόνον τὸ καθήκον νὰ ἐπουλώσωσι τὰς πληγὰς καὶ νὰ ἐπανορθώσωσιν ὅ,τι κατέπεσεν. Ἐχουσι καὶ τὴν ἀποστολὴν νὰ προπαρασκευάσωσι τὸν δρόμον πρὸς ταχεῖαν καὶ ἀνώδυνον συντέλειαν τῶν οὐσιωδῶν μεταβολῶν ἃς ἀνυπερθέτως ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία τοῦ τόπου. Ἄν συμμερίζωνται τὴν κοινὴν τυχὴν πεποιθήσιν καὶ ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα ἐννοοῦσιν εἰλικρινῶς νὰ ἐργασθῶσι, δύνανται θαυραλέως ἀπὸ τοῦδε νὰ βρασιζῶνται εἰς τὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀληθῶς πονούντων τὴν πατρίδα.

## ΤΟ ΡΑΜΦΟΣ ΤΟΥ ΘΡΝΕΟΥ

Εἶνε ὁμολογούμενον ὅτι ἡ πατακὴ καὶ ἀγενὴς βίαι ἦν ἐξασκουσι καθ' ἡμῶν αἱ Δυνάμεις διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν παρήγαγε παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ τὴν ζωηροτέρην ἐκείνην ἀγανάκτησιν ἣν καθεὶς ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ παρὰ φιλοτίμου λαοῦ συναισθανομένου τὴν αὐθιχέστερον καταπάτησιν τῶν δικαίων αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν. Ὁ λόγος τοῦ φαινομένου εἶνε εὐνόητος· ἡ βαθμικῶς ἐξάντλησις καὶ ἡ ὀφθίσις παρέλυσαν καὶ ἀπενέκρωσαν τὸ δῆμιον ἔθνος καὶ τὸ φροσῖον τοῦ ὀνειδίου τὸ ἔκχευε νὰ κύψῃ πολὺ ταπεινὰ τὸν αὐχέν. Ὁ αὐτὸς ἐκυτὸν ἀτιμάζων, ὡς ἠτιμάσθη ἀνεκτίως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὑπὸ τῶν ἡγετῶν του, ὀλίγον ἀισχύνεται διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιβάλλομένην αὐτῷ ἀτιμίαν.

Μίαν μόνην φοράν διεσείσθη ἡ ἀξιοθρήνητος ἀπαθεία του καὶ ἡ ὀργὴ ἐξήστραψεν εἰς τὸ νεκρωμένον βλέμμα του καὶ ἡ ἀδρανὴς χεὶρ του ἀνοψώθη διὰ νευρικοῦ κινήματος δεικνύουσα ἀπειλητικῶς τὴν πυγμὴν, ὅτε ἐγνωσθῆ τὸ τόλμημα τῶν Αὐστριακῶν εἰς Σκιάθον. Ἀληθὲς εἶνε ὅτι παρεστάθη κατ' ἀρχὰς τὸ γινόμενον λίαν ἐξοικωμένον· ἀλλὰ τὴν ὀργὴν τοῦ ἔθνους δὲν προώξυνεν ἡ ἰδέα τῆς πράξεως ὅσον τὸ ὄνομα τῶν ἐργατῶν αὐτῆς, ὑπομνηστικὸν παλαιᾶς ἡμέρας πικρίας καὶ δοκιμασιῶν καὶ ἐξάπτων ἀρχαίων, θανάσιμον καὶ οὐδέποτε σβεσθὲν μῆκος.

Διότι μᾶς εἶνε γνωστὸν ἀνέκαθεν τίνος φιλικὰ αἰσθήματα τρέφει πρὸς τὸ ἡμέτερον γένος ἡ Δύναμις ἐκείνη ἣν ὁ ποιητὴς κ. Παράσχας ἐν στιγμῇ ἐπιτυχῶς ἐμπνεύσεως ἀπεκάλεσε

*Δριστιανὴν μὲ Ἀλκυόνην, Μανουλιμάταν μὲ σταυρό,*  
διότι ὑπάρχουσι μεταξύ ἡμῶν καὶ αὐτῆς λογιζασμοὶ ἀνεξόφλητοι αἵματος· διότι πάντοτε εἰς τὰς κρίσιμωτάτας τοῦ ἑλληνισμοῦ στιγμᾶς, τὸ μέλαν ὄνειρον τὸ ὅποιον φέρει ὡς ἔμβλημα ἡ μινωρχία τῶν Ἀψιδούργων οὐ μόνον ἐξέπεμψε τὸν ἀπαίσιον αὐτοῦ κρωγιόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς γαμψοὺς ὄνουχας καὶ τὸ διπλοῦν βράχος μετὰ προθυμίας προσέφερε πρὸς κατασπάρξιν τοῦ τετρακυματισμένου σώματος τῆς ταλιπώρου ἡμῶν πατρίδος.

Ὅτε οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνέλαθον τὰ ὄπλα πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐκυτῶν ἐλευθερίας, εὔρον δυσμενεστάτην πρὸς τὸ ἐπιχειρηματικὸν τὴν πολιτικὴν τῆς Δύσεως, ἣτις εἶχε νεωστὶ σφουρηλακτῆσαι πρὸς καταπίεσιν τῶν λαῶν τὰ δεσμὰ τῆς Ἰερᾶς Συμμαχίας. Τὰ ἡρωϊκὰ αὐτῶν κατορθώματα, τὰ φοβερὰ αὐτῶν δεινοπαθήματα κατέστησαν βαθμικῶν ἠπιωτέρους τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Μόνη ἡ αὐστριακὴ διπλωματικὴ ἔμεινε ἀνηλεὴς καὶ ἀδυσώπητος, μόνη αὐτὴ ἐφάνη ἕως τέλους ἀμείλικτος πολέμιος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Αἶμα εὐγενὲς ξένων ἐλθόντων ἀπὸ πάσης τοῦ κόσμου γωνίας ἔρρευσε ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Ἀπεναντίας ὀλίγους μῆνας πρὶν κροτήσωσι τὰ τηλεβόλα τοῦ ἠνωμένου στόλου ἐν Νκυκρίνῳ ἐπισφραγίζοντα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ τηλεβόλα τῶν αὐστριακῶν πλοίων ἐβομβοβόλουν τὰς ἑλληνικὰς νήσους, ἐφόνευον ἀθῶα θύματα, καὶ ἐπέβαλλον ληστρικὰς ἀποζημιώσεις.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος αὐθαδῶς ἐνήργουν τὴν τροφοδοτήσιν τῶν εἰς τὰ φρούρια πολιτοκυμένων ὀθωμανῶν παραβιάζοντα τὸν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἀποκλεισμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἀρκετὰ τῶν πλοίων τούτων συλλεφθέντα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐδημεύθησαν, ἡ πράξις ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως ὡς πειρακτικὴ καὶ διετά-